

(Dokončení ze str. 1)

„V únoru, vezmeme-li věc politicky, šlo o to, zda má náš lidově demokratický vývoj pokračovat úspěšně na cestě k socialismu, nebo má-li být zvrácen, má-li dojít k zvratu, který by byl začátkem ústupu zpět k dobám předmnichovským, k dobám kapitalismu. Tak jako rok 1920 po první světové válce rozhodl o dalším vývoji předmnichovské republiky, tak únor 1948 rozhodl o dalším vývoji osvobozené lidově demokratické republiky s opačnými výsledky Jestliže prosinec 1920 znamenal vítězství reakce a začátek upevňování kapitalistického režimu v předmnichovské republice, únor 1948 znamenal rozhodnou porážku reakce, upevnění lidově demokratického režimu a uvolnění cesty k rychlejšímu postupu k socialismu. O to tedy šlo v únoru vnitropoliticky.“

Zahraněčně politicky šlo o to, zda v budoucnosti naše republika půjde neochvějnou cestou spojenectví se Sovětským svazem, se všemi lidově demokratickými státy ve střední Evropě, nebo zda bude z tohoto pokrokového demokratického bloku vyrvána a stane se opět objektem politiky západních imperialistů,

Ve jménu života

výstupním mostem světové reakce v jejím boji proti lidově demokratickým státům a proti Sovětskému svazu.“

Taková je historická pravda. Odkaz Únorového vítězství v roce 1948 je živý a povzbudivý pro dnešní i budoucí generace. Připomíná nám povinnost rozhodného a nekompromisního boje s reakcí, jehož úspěšnost je předurčena revoluční marxisticko-leninskou činností komunistické strany a bojem pracujících za změnu svého postavení a života a internacionální jednotou sil skutečného pokroku a demokracie. Přijde čas, kdy vše z revoluční zkušenosti nabude nesmírné ceny a bude znovu využito.

Z tohoto hlediska má velký význam program výstavby socialismu, který schválil IX. sjezd KSČ v roce 1949 a zdůraznění přednosti socialistické výstavby, zbavení vykořisťování člověka člověkem, kdy pracující prokázali, že umí hospodařit lépe než kapitalisté.

Generální linie výstavby socialismu v Československu

Výstavba socialismu vyžadovala, aby byla upevňována politická moc dělnické třídy ve svazku s ostatními pracujícími, jejímž výrazem se stala obrozená Národní fronta pod vedením KSČ, aby byla vybudována materiálně-technická základna socialismu a bylo dosaženo vítězství socialistických výrobních vzta-

hů ve všech odvětvích národního hospodářství, aby byla uskutečněna socialistická kulturní revoluce.

„O těchto nových úkolech československé společnosti,“ zdůrazňuje publikace „Ve jménu života“, „jednal IX. sjezd KSČ (květen 1949), který se zabýval základními otázkami strategie a taktiky pro přechodné období přechodu od kapitalismu k socialismu. Sjezd vypracoval generální linii výstavby socialismu v Československu, jež byla lapidárně vyjádřena v deseti bodech K. Gottwalda. Prvním úkolem bylo vybudovat materiálně-technickou základnu socialismu. To vyžadovalo rozvoj výrobních sil v národním hospodářství na základě realizace prvního pětiletého plánu, socialistickou industrializaci Slovenska jako součást vytváření jednotné materiálně-technické základny socialismu a přechod vesnice k socialistické přestavbě. Industrializace Slovenska byla považována za důležitý nástroj řešení národnostní otázky.“

Kromě těchto úkolů linie IX. sjezdu zdůraznila mírovou zahraniční politiku upevňováním všestranné spolupráce se Sovětským svazem

a ostatními lidově demokratickými zeměmi. Zvlášť velký důraz byl s ohledem na náročnost nové etapy rozvoje celé společnosti, kladen na formování akceschopné komunistické strany, zakotvené v dělnické třídě, řídicí se v každodenním životě zásadami demokratického centralismu, vnitrostranické demokracie, kritiky a sebekritiky.

Na základě historických zkušeností mezinárodního dělnického hnutí sjezd zdůraznil aktuální požadavek vědeckého socialismu, že cesta k socialismu bude i po únorovém vítězství cestou třídního boje, zápasem za revoluční přeměnu všech společenských vztahů a poměrů. Generální linie výstavby socialismu odpovídala objektivním potřebám vývoje československé společnosti. Byla srozumitelná širokým vrstvám pracujících, stala se podnětem k rozvíjení jejich nebyvalé společenské, politické, ekonomické aktivity a iniciativy.“

Na čtenáři přání čtenářů sdělujeme, že publikaci „Ve jménu života“, která poprvé analyzuje z marxisticko-leninských pozic naši novodobou historii, si mohou objednat (cena 30 Kč) na adrese: OREGO – Dr. Milan Havlíček, Box 13, 257 26 DIVIŠOV.

Čtyřicet let od zasedání ÚV KSČ...

(Dokončení ze str. 1)

A těmto čistkám, které neměly období v dosavadní historii strany, tomuto destruktivnímu proudu, směřujícímu k likvidaci socialismu, se dostalo posvěcení ušlechtilým pojmenováním: **obrodný proces**.

Jak dnes víme, zhlédl se v něm po dvaceti letech Michail Gorbačov, který svou perestrojku rovněž zahájil kádrovým zemětřesením. „Proces obnovy“ inspirovaný Gorbačovem a jeho pátými kolonami, uvedl kontrarevoluční síly do pohybu v mezinárodním měřítku. Perestrojka přerostla ve světovou kontrarevoluci na přelomu 80. a 90. let minulého století, přivodila zánik reálného socialismu. To, co se nazývá „Pražským jarem“ a „obrodným procesem“ u nás v roce 1968, bylo nepochybně předzvěstí této tragédie. Kdo to dosud není s to po-

Naše základní organizace KSČM Teplice č. 113 pracuje na zásadách marxismu-leninismu, zatímco politika vedení ÚV KSČM nemá s marxismem-leninismem nic společného. Cílem jeho některých členů je přeměnit ji ve stranu se sociálně demokratickým programem.

Česká republika je v moci globálního kapitálu. Dělnické třídy chybí strana se socialistickým programem. Kapitalistická státní moc prosazuje zájmy novodobé buržoazie proti zájmům širokých mas pracujících. V třídním boji jde o socialismus nebo kapitalismus. Část voličů volí pravice strany, nemalá část si přeje socialismus. Takový je stav po 18 letech dočasně vítězství pravice, které stačí, aby ji volilo 30 procent voličů. Takovou máme demokracii, v níž je propagování marxismu-leninismu zakázáno.

V zájmu sociálně spravedlivé společnosti

Žijeme v době, v níž rok od roku klesá životní úroveň mnoha našich občanů. Naše stranické preference nelze nazvat nikterak růžovými, přestože v posledním období zaznamenávají mírný vzestup. Výsledky průzkumů však nejsou objektivním kritériem vztahu našich občanů ke KSČM. Pravice se snaží jejich prostřednictvím veřejnost účelově dezinformovat.

Neměli bychom propást příležitost, kdy nezdělitelně klesá životní úroveň našich obyvatel, a využít tohoto negativního jevu. KSČM by se měla mnohem intenzivněji a operativněji zabývat agitační a propagandistickou činností. Mimořádnou pozornost by měla věnovat mladé generaci, která nežila za socialismu a kterou pravice dnes a denně ovlivňuje pomocí sdělova-

V okrese Teplice je na stranické půdě zakázán prodej komunistického listu Dialog – otázky – odpovědi proto, že si dovoluje kritizovat politiku ÚV. Nikoho to neudivuje: náš okres zastupuje v ÚV KSČM s. Ludvíková, velká obdivovatelka místopředsedy ústředního výboru Dolejše, který je znám svým protisocialistickým postojem.

Komunisté marxisté v KSČM jsou obviňováni z toho, že rozbíjejí jednotu strany. Ti však naopak chtějí, aby vedení KSČM dělalo prodělnickou a prosocialistickou politiku, aby strana byla komunistická a nikoliv „moderní levicová“ se sociálně demokratickým programem. Stanovy strany nedovolují vytvářet marxisticko-leninská uskupení. Naše ZO č. 113 proto žádá, aby na VII. sjezdu KSČM byly stanovy v tomto smyslu pozměněny. Nepochybně by to při-

cestě prostředků. Existuje mnoho přesvědčivých argumentů proti antihumánní pravice a mládež je třeba pravdivě informovat. Pravice se vychloubá, jak pod jejím vedením naše ekonomika trvale vzrůstá, ale již neodůvodňuje snižování životní úrovně převážné části obyvatel.

V České republice značně klesá nejen politická, ale i společenská morálka zejména v řadách mladé generace, nejsou respektovány zásady ekologie, narůstají parazitující vztahy k přírodě a životnímu prostředí.

Mimořádnou politickou aktivitu by měli vynaložit všichni komunističtí poslanci ve svých volebních obvodech. Angažovanost by měly zvýšit okresní a obvodní výbory strany, které mají spolu se základ-

spělo k získání pozice komunistického hnutí v České republice. Aby KSČM byla marxisticko-leninskou stranou, musí se její ústřední výbor řídit marxisticko-leninskými zásadami. Dlouholetí členové vedení by měli uvolnit místo novým, mladším kádrům. V KSČM se nekoná žádné politické školení členské základny. Současné vedení usiluje o to, aby strana byla tzv. státotvorná. V jejím programu není ani zmínka o diktatuře proletariátu a převzetí státní moci. Takové komunistické strany existují v západní Evropě, které se načas dostaly do vlády, ale brzy zcela propadly. Těmto stranám se říká eurokomunistické. Při analýze politiky postsocialistických zemí a porovnání se socialismem lze učinit tento závěr: současná politika KSČM vede k opětovnému ztrocení dělnické třídy a širokých mas pracujících. **S. P.**

ními organizacemi nejbližší k lidem práce. Mnohem aktivněji by měl jednat ÚV KSČM, aby naši občané viděli, že hájí jejich zájmy.

Ze sociálního hlediska jsou nejvíce postiženy mladé rodiny s dětmi a důchodci. Strana by měla organizovat samostatně nebo společně s odbory akce na obhajobu práv pracujících, seznamovat naše občany, především mladou generaci, s tím, jak KSČ bojovala za zájmy pracujících v předmnichovské republice. KSČM by měla jako marxisticko-leninská strana dělat principiální politiku při prosazování oprávněných požadavků pracujících a vytvářet podmínky pro realizaci sociálně spravedlivé společnosti.

Ing. František Frkal
(Předneseno 8. 12. 2007 na Obvodní konferenci KSČM Praha 1)

Materiál TAPu „Socialismus pro 21. století“ rázně odmítnout!

Považuji jej za zbytečný. Mnohem důležitější a naléhavější jsou především politické a hospodářské otázky (např. podpora mírovému hnutí v boji proti zatažení České republiky do válečných plánů USA atd.).

Dosud byly zveřejněny dvě pracovní verze uvedeného materiálu. První verze v Alternativách v prosinci roku 2006 narazila na rozhodný odpor členů KSČM. TAP proto vypracovalo druhou verzi, která se od první příliš neliší.

V kapitole „Východiska“ se autoři zabývají myšlenkovým odkazem K. Marxe a B. Engelse, zamlčeli však

jejich třídní a revoluční přístup, jako by nečetli Marxovu Kritiku gothajského programu. Marx v ní zdůrazňuje, že v přechodném období, ve kterém musí být dobojován třídní přístup, nemůže stát být ničím jiným než revoluční diktaturou proletariátu. Při zmínce o klasických marxismu-leninismu autoři uvedeného dokumentu zcela ignorují V. I. Lenina, jehož učení vedlo v praxi k porážce kapitalismu v Rusku, k budování socialismu v SSSR a šíření socialistických idejí ve světě. Autoři materiálu „Socialismus pro 21. století“ se zmiňují pouze o částečném úspěchu socialismu v ČSSR,

který nazývají „sovětským modelem“. Navíc zamlčují hlavní příčiny pádu socialismu v ČSSR a v ostatních evropských socialistických zemích. V prvé řadě šlo o zásadní změnu politiky vedení KSSS a SSSR v čele s Chruščovem na základě revizionistických tezí, které neodpovídaly dosaženému historickému stupni vývoje socialismu a kapitalismu. Pokračující vývoj vedl v socialistických zemích nakonec ke kontrarevoluci.

Oč v materiálu TAPu „Socialismus pro 21. století“ v podstatě jde? Navrhuje pluralitu vlastnických forem včetně soukromého v socialismu a usiluje o socialismus na základě kapitalistické ekonomiky. Dále reviduje historickou úlohu dělnické třídy a zdůrazňuje, že politickou moc lze získat pomocí voleb. Jako příklad uvádí Československo v roce 1946.

„Socialismus pro 21. století“ je jakýmsi modelem „nového socialismu“, který postrádá základy vědeckého socialismu, je v rozporu s teorií marxismu-leninismu, dokladem neschopnosti jeho autorů objektivně posuzovat minulost. Je zapotřebí rozhodně jej odmítnout. **B. M.**

Významné životní jubileum

Předseda Republikové redakční rady časopisu Dialog soudruh Ing. **Zdeněk Novotný** oslavil 9. ledna 85 let.

Z dlouholeté společné práce známe s. Novotného jako obětavého pracovníka a funkcionáře v komunistickém hnutí, oddaného myšlenkám marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu. Do dalších let mu přejeme pevné zdraví a hodně sil v další činnosti práci.

Redakce

Blahopřejeme

Dne 3. ledna oslavil v plné aktivitě jubileum 60 let soudruh Dr. **Milan Havlíček**, vydavatel „OREGO“.

Upřímně blahopřejeme a přejeme další úspěchy ve stranické a podnikatelské činnosti, hlavně pevné zdraví.

Jan Kúrka

(Pokračování příště)

NE ZÁKLADNÁM USA!

Sto padesát tisíc podpisů proti radaru

Iniciativa Komunistického svazu mládeže v boji proti americké vojenské základně má v široké veřejnosti velkou podporu. Pod peticí proti vybudování této základny v naší republice získali jeho členové již 150 000 podpisů.

Na tiskové konferenci o tom informoval předseda KSM Milan Krajča. „Iniciovali jsme řadu protestních akcí, besed a demonstrací,“ řekl a osvětlil blíže hlavní cíle petiční akce: „Zaprve jsme chtěli, aby u nás vojenská základna USA vůbec nevznikla. Druhým požadavkem je přerušení jednání na toto téma ze strany české vlády a předložení všech utajovaných informací. Třetí požadavek spočívá v tom, aby se k tak závažnému tématu mohli občané vyjádřit v referendu.“

Vrcholem servilního přístupu je záměr Topolánkova vlády umístit na našem území americkou základnu proti vůli většiny českých občanů. Podle průzkumu veřejného mínění se základnou USA nesouhlasí 70 procent obyvatel republiky a 73

procent požaduje referendum, které vláda odmítá. „Odpor proti základně neustále roste, věříme, že bude úspěšný,“ řekl Milan Krajča.

Komunistický svaz mládeže si oprávněně zaslouží vysoké ocenění a podporu ze strany vedení KSČM. Za podpory všech vlasteneckých organizací bude KSM pokračovat. pořádat besedy s občany a protestní mítinky, aby u nás základna USA nevznikla.

Rostoucí odpor proti základně USA v naší republice ukazuje, že umělá, vládou řízená a drazě placená pro-radarová kampaň, kterou reprezentuje Tomáš Klvaňa se svými přáteli, se zcela minula účinkem. Protiradarová aktivisté spolu s členy KSM, kteří organizují akce z předsednictva Ústřední rady Komunistického svazu mládeže, jsou mnohem úspěšnější.

V celé naší zemi zvláště hlasitě zaznívá výzva Julia Fučíka „Lidé bděte!“ Je nezbytné, aby ve všech obcích a městech účast na demonstracích proti americké vojenské základně a pro získání co nejvíce podpisů pod petici NE ZÁKLADNÁM! byla co největší. M. J.

WWW.KSCM.CZ

WWW.KSM.CZ

ZASTAVME
BUSHOVO TAŽENÍ!

Z Prohlášení předsednictva Ústřední rady Komunistického svazu mládeže

Ke vzájemným vztahům KSM a KSČM

V minulých dnech došlo k pokusu zpochybnit jednotu a spolupráci mezi Komunistickým svazem mládeže (KSM) a Komunistickou stranou Čech a Moravy (KSČM). Jedná se o tvrzení, která byla zveřejněna v rámci rozhovoru s pracovníkem aparátu ÚV KSČM 30. listopadu 2007 v Haló novinách, v rubrice „juniorproject, eu“.

Předsednictvo ÚR KSM jednoznačně deklaruje, že uvedená tvrzení se nezakládají na pravdě. Zveřejněné výroky pracovníka ÚV KSČM jsou v zásadním rozporu s dokumenty schválenými oběma organizacemi. V dokumentu Komunistické strany Čech a Moravy se jasně píše: „KSČM si velice váží postoje mladých lidí, kteří se otevřeně hlásí ke komunistickým myšlenkám a chtějí ve svých politických a zájmových aktivitách přispívat k naplňování programových cílů komunistického hnutí. Proto považuje nadále Komunistický svaz mládeže za svoji nejbližší partnerskou organizaci, které chce poskytovat politickou a společenskou podporu a materiální pomoc při budování jeho organizační sítě a rozvíjení činnosti. Obětavá práce členů KSM, široké aktivity, zejména protiválečné, podpora politiky KSČM přispěly k tomu, že se Komunistický svaz mládeže dostává do povědomí široké veřejnosti. ÚV KSČM vysoce hodnotí činnost Komunistického svazu mládeže a vyslovuje uznání jeho dosavadní práci.“

Rovněž v dokumentech VII. sjezdu KSM z roku 2005 se uvádí: „Nejbližším spojencem Komunistického svazu mládeže je tradičně Komunistická strana Čech a Moravy. KSM

podporuje činnost KSČM, aktivně se na ní podílí a snaží se pro ni získávat mladou generaci. V minulém období KSM zintenzivnil svoji činnost v KSČM. Členové KSM jsou funkcionáři strany, pracují v odborném zájmu ÚV KSČM, ve stranickém aparátu. O prohloubení vzájemné spolupráce svědčí například to, že zástupci KSM jsou zváni na jednání ÚV strany. „O mimořádném vztahu mezi KSM a KSČM svědčí také slova uznání předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa na posledním sjezdu KSM, jimiž vyjádřil přání, aby se myšlenky KSČM setkávaly se stále větší odezvou mezi členy KSM a aby členové KSM tvořili novou krev KSČM.“

Úkolem KSM není hodnotit činnost komise, jejímž jménem zmíněný pracovník ÚV KSČM vystupoval. Od toho jsou jiní, aby posoudili, zda dvě akce pro mládež ročně je něco, čím je možné se chlubit, stejně jako fakt, že se nyní jménem mladých komunistů pokoušejí prostřednictvím této komise mluvit nečlenové KSM a KSČM, resp. ti, kteří svým věkem k mládeži již rozhodně nepatří. Je ale třeba pozastavit se nad nedemokratickými principy uplatňovanými zmíněným pracovníkem této komise ÚV KSČM, které mají sektářský či frakční charakter a jejímž důsledkem jsou pokusy vyprovokovat konflikt mezi mladší a starší generací komunistů a mezi mladými komunisty navzájem. Programové zásady KSM jsou komunistické, na místě je proto otázka, na jakých zásadách je postavena politika zmíněného pracovníka a jeho komise.

Za naprosto nepravdivou považuje

Pět poněkud sarkastických poznámek

(Dokončení z čísla 236/2007)

V této souvislosti bych chtěl ještě jednou připomenout Leninova slova, která jsou pro nás i nyní plně aktuální: „Čím pevnější budou organizace naší strany, zahrnující skutečné sociální demokraty (dnes rozumíme skutečné komunisty – pozn. P.D.), čím méně vratkosti a kolísání bude uvnitř strany, tím širší, všestrannější a plodnější bude vliv strany na obklopující ji a jí vedené elementy dělnických mas“ (V.I.L. VS I, Praha 1951, s. 328).

4. K úloze teorie

O teorii se hovoří jako o zobecnění praxe, zobecnění zkušeností. Jakmile však dojde k tomuto zobecnění, teorie se stává hlavní, určující podmínkou dalšího úspěšného řešení praktických úkolů. Teorie nemůže být uváděna do souladu s praktickými úkoly, které se musí posuzovat na základě teorie, protože teorie je praxe v celé své šíři a ten či onen konkrétní praktický úkol zpravidla vystupuje pouze jako zvláštní případ. Plně platí, že jestli fakta nesouhlasí s teorií, tím hůře pro fakta.

Komunistické hnutí se opírá o vědeckou teorii – marxismus-leninismus. Ne vždy však s ním jako s vědou zachází. Zejména jsou problémy s jeho studiem. V KSČM není toto studium přes trvalou kritiku organizováno a zabezpečováno. To má bohužel neblahé důsledky v politice strany, v níž kromě cizích tónů zaznívají v důsledku neznalosti not i vlastní falešné tóny. Tato kakofonie nejenže málokoho získá, ale naopak mnohé odrazuje. Podle Lenina bez revoluční teorie nemůže být ani revoluční hnutí. Roli avantgardy může splnit pouze strana řídicí se pokrokovou teorií. Jiný postoj je pozicí metafyzického materialismu, chvostismu, oportunistu, ekonomismu, bezprincipiálního praktikismu, přízrůbování se denním událostem, drobným politickým zvrátům při ignorování základních rysů celého kapitalistického

řádu, celého kapitalistického vývoje. Vede k zanedbání základních zájmů proletariátu, k jejich obětování kvůli skutečným nebo předpokládaným výhodám daného okamžiku. Často jsou tyto neadekvátní postoje také důsledkem ješitnosti, touhy po privilegiích, osobní moci, osobním vlivu a až na prvním místě touhy po snadných penězích. Jestliže revoluční hnutí nemá teoreticky jasno o svých cílech a úkolech a o způsobu jejich realizace, je dříve či později nevyhnutelně odsouzeno k politickému krachu.

Otázkám teorie se v KSČM na úrovni centra věnuje Teoreticko-analytické pracoviště ÚV KSČM

Rada TAPu předložila ÚV KSČM v srpnu letošního roku analýzu jeho dosavadní práce s návrhem na zaměření činnosti v dalším období. Autorům této analýzy nelze upřít jejich sebevědomí. Hodnotí v ní TAP jako významnou společenskovoední instituci, která prý má ojedinělé poslání i v mezinárodním měřítku. Uvádějí, že jeho silnou stránkou je zpracování obsáhlých teoretických materiálů ke koncepčním a strategickým otázkám a že jejich vědecký i politický přínos nelze bagatelizovat, neboť prý obsahují zásadně nové a objevné přístupy schopné konkurovat odlišným názorům doma i v zahraničí. V antickém Římě by se tázali: „Cui prodest?“ – „Komu ku prospěchu?“ I my se tak ptáme.

Autoři uvedeného materiálu se domnívají, že žádat zrušení TAPu a nahradit ho „nějakým“ – jak se pejorativně vyjadřují – ideologickým oddělením ÚV KSČM, by bylo krokem zpět. Z jejich pohledu rozhodně

ano. Ve své další činnosti vkládají naději do možností spolupráce s některými skupinami a osobnostmi na levici mimo KSČM, zejména se Socialistickým kruhem, se kterým je TAP již nyní do jisté míry personálně a pracovní propojen. Větší pozornost chtějí také věnovat kontaktům s některými institucemi ČSSD, zejména Masarykovou akademií. Avšak zlepšení situace je prý závislé především na tom, jak se s problémy otevření se veřejnosti vyrovná strana jako celek, jak zdokonalí své výstupy do veřejnosti a celou svou ideologickou orientaci. Inu, vrána k vráně sedá a ani šídlo v pytli neutajíš.

V bodě 12 závěrů pro zkvalitnění práce TAPu v dalším období požadují jeho postupnou přeměnu na levicové vědecké pracoviště mimo rámec KSČM. Na posledním zasedání ÚV KSČM jeho předseda Vojtěch Filip řekl, že „TAP by se měl stát záhy po sjezdu autoritativním vědecko-teoretickým a ideově politickým centrem zajišťujícím potřeby KSČM, tedy zpracovávat studie, analýzy pro politická rozhodnutí, ale zejména tvořit strategické koncepce strany“. Vypadá to tedy tak, že snad teoretická východiska i samotná politika strany budou koncipovány a formulovány nejen jako dosud členy strany a nestraníky, ale dokonce mimostranickým subjektem na základě dodavatelsko-odběratelských vztahů.

5. Závěrem

Není všechno tak špatné, jak si myslíme. Je to mnohem horší. A měli se to změnit, záleží na nás.

Pavel Děgřar

Topolánkova ODS lže a podvádí občany

Obyvatelé České republiky vyjadřují velké obavy z dopadu opatření, která uvádí v život vláda M. Topo-

lánka, ODS společně s KDU-ČSL a Stranou zelených. Tíha těchto opatření tíživě dopadá zejména na rodiny s dětmi, důchodce a dlouhodobě nemocné. Například rozpočet důchodce, kdy z důchodu 8950 Kč zaplatí 5100 Kč za nájem, 2165 Kč za inkaso a 965 za nutné léky, takový rozpočet bídy má dnes většina občanů v naší zemi.

Lidé právem odsuzují samolibé prohlášení čestného předsedy ODS a současného prezidenta Václava Klause, že žijeme v nejlepší době naší existence. Proto je namísto připomínat, co M. Topolánek sliboval občanům před volbami v široce propagované „Smlouvě ODS s občany České republiky“:

- Všem spravedlivě snížíme daně a usnadníme podnikání. Snížíme nezaměstnanost na polovinu.
- Vrátime rodině její důstojné místo ve společnosti. Vytvoříme prostor pro posílení mezigenerační solidarity.
- Budeme hájit skutečné zájmy občanů ve světě.

Dnes tento dokument zmizel z povědomí občanů a postihla je tvrdá realita masového zbídačování a ztráta základních práv na svobodný život.

Lidé stále častěji vzpomínají na život v socialismu, kdy neexistovalo vykořisťování a výsledky práce sloužily rozvoji společnosti. Připomeňme si, co řekl Topolánek na setkání s podnikateli v červnu 2005: „Neočekávejte ode mne nic jiného než noc dlouhých nožů. Ta prostě přijde.“ A v dubnu 2006 řekl před svými soukmenovci: „Pokud budeme lidem před volbami otevřeně říkat, co máme v plánu, nikdy ve volbách nevyhrajeme.“ Lidové noviny, 15. 4. 2006.

Jan Žižka, Praha